ECLI:LV:RPPT:2019:0306.11095192518.2.S
Krimināllieta Nr.11095192518
Lieta Nr.K68-358-19/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 6.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas
tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei E.Jaunušanei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

pers.C, personas kods pers.kods,

apsūdzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

pers.Cizdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību (laupīšana), šādos apstākļos:

2018.gada 14.novembrī ap plkst.16.45, pers.C, atrodoties mājas /adrese/, pagalmā, mantkārīgu motīvu vadīts, sekoja /pers. D/, pēc kā /pers.C/nolēma izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu.

Īstenojot savu nodomu, /pers.C/piegāja klāt /pers. D/ un tīši saķēra aiz labās rokas, pēc kā /pers. D/, mēģinot pretoties, tika nogāzts zemē. Pielietojot fizisku spēku, /pers.C/izvilka no cietušā bikšu kabatas un nolaupīja /pers. D/ piederošās mantas: naudas maku 10 EUR vērtībā, kurā atradās 1) nauda 353 EUR; 2) AS "Swedbank" bankas karte uz /pers. D/ vārda, kuras atjaunošanas izmaksas sastāda 2 EUR; 3) "Zelta Zivtiņa" kredīts 5 EUR apmērā; 4) atlaižu karte "Rimi", kuras atjaunošanas izmaksas sastāda 2 EUR un no notikuma vietas aizskrēja, ar nolaupītajām mantām rīkojoties pēc saviem ieskatiem.

/pers. C/, pielietojot vardarbību, nolaupīja cietušajam /pers. D/ piederošu kustamu mantu 372 EUR vērtībā un nodarīja fiziskas sāpes.

Ar šādām darbībām /pers.C/izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, kā arī pilnā apjomā atzina cietušā /pers. D/ pirmstiesas procesā pieteikto un tiesas sēdē uzturēto kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 372 EUR apmērā. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi attiecībā pret izvirzīto apsūdzību, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Procesā iesaistītās personas uzturēja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi attiecībā pret /pers. C/ izvirzīto apsūdzību, jo lietā nepastāv strīds par noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem un tā juridisko kvalifikāciju, kā arī neveikt pierādījumu pārbaudi daļā par cietušā pieteikto kaitējuma kompensācijas apmēru, jo apsūdzētais to atzina.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi attiecībā pret /pers. C/ izvirzīto apsūdzību, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā. Tāpat apsūdzētais tiesas sēdē atzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju 372 EUR apmērā.

Tā kā tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, tad /pers. C/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. C/ ar tiešu nodomu, tīšām un apzināti prettiesiskām darbībām ir apdraudējis cietušā /pers. D/ mantiskās intereses un veselību. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā prettiesiskās darbības tika vērstas pret pensionāru – cietušajam uz nozieguma brīdi bija 86 gadi – turklāt, kā tiesas sēdē paskaidroja pats apsūdzētais, viņš cietušo pazīst, jo abi dzīvojot vienā rajonā. Minētais raksturo apsūdzēto kā personu, kam ne tikai nav tiesiskā apziņa ievērot likumus, bet ir pilnīgi sveša ētikas normu izpratne par to, kā jāattiecas pret gados vecākiem cilvēkiem. Savu upuri apsūdzētais izvēlējies kā acīmredzami vārgāku, kā tādu, kas nespēs izrādīt pretestību pret viņa, /pers. C/, prettiesiskajām darbībām.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā (lietas 83., 103.lapa), ir deklarēta dzīvesvieta /adrese A/ (lietas 82.lapa); 2018.gadā bijis nodarbināts, taču pirms apcietinājuma nestrādāja (lietas 89.lapa); neprecējies, tiesas sēdē paskaidroja, ka šobrīd ir attiecībās ar sievieti, pēc atbrīvošanās plāno uzsākt kopdzīvi, apgādībā esošu personu nav (lietas 84.lapa); ir diagnosticētas hroniskas saslimšanas; ar 9.klašu izglītību (lietas 103.lapa); ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (lietas 85.lapa); no Sodu reģistra ziņām redzams, ka uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir 5 likumīgā spēkā stājušies notiesājoši spriedumi, sodāmības nav dzēstas (lietas 85. –87.lapa):

1. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosakot sodu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2002.gada 1.jūlijā. Sodāmība dzēsta.
2. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 5.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu

darbu uz 200 stundām. Spriedums stājies spēkā 2009.gada 10.martā. Sodāmība nav dzēsta.

3. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 3.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, 253.^{2} panta pirmās daļas, 175.panta otrās daļas un 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 22 dienām un policijas kontrole uz 2 gadiem. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 1.jūlija lēmumu, pamatojoties uz grozījumiem Krimināllikumā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas atbrīvots no soda izciešanas un pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sods samazināts. Galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 22 dienām. Spriedums stājies spēkā 2010.gada 14.septembrī. Atbrīvots 2013.gada 12.jūlijā sakarā ar likumdošanas maiņu. Sodāmība nav dzēsta.
4. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 2.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu (daļēji pievienojot ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2010.gada 3.marta spriedumā noteikto un neizciesto papildsoda daļu), sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 11 mēnešiem un policijas kontrole uz 2 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 25.aprīlī. Atbrīvots 2015.gada 2.septembrī pēc pamatsoda izciešanas. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 8.decembra lēmumu papildsods – policijas kontrole – aizstāts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem 12 dienām. Lēmums stājies spēkā 2016.gada 20.decembrī. /pers. C/ atbrīvots 2017.gada 26.jūnijā pēc soda izciešanas. Sodāmība nav dzēsta.
5. Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 14.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 50 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 26.septembrī. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 16.janvāra lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 12 dienām, /pers. C/ atbrīvots 2018.gada 28.februārī pēc soda izciešanas. Uz lietas izskatīšanas brīdi sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais, neapstrīdot savu vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, paskaidroja, ka mēdz reizēm lietot alkoholu un narkotikas, kas arī bijis iemesls, kāpēc izdarījis prettiesiskās darbības. Viņam ir liels kauns par notikušo, apcietinājumā ir pārdomājis savu rīcību, nožēlo to, ir pieteicies anonīmo narkomānu biedrībā, kur iespējams ārstēties un vērsties pēc palīdzības. Nevēlas turpmāk izdarīt likumpārkāpumus, pēc iespējas ātrāk plāno atsākt strādāt un dzīvot normālu, likumpaklausīgu dzīvi. Ir izveidojušās attiecības ar sievieti, kura gaida, kad viņš atbrīvosies no apcietinājuma, abi plāno uzsākt kopdzīvi un īrēt dzīvokli citā rajonā, lai nebūtu jāsatiekas ar vecajiem draugiem. Vēlas atlīdzināt cietušajam radītos zaudējumus, taču nav paspējis to izdarīt līdz tiesai, atlīdzinās tiklīdz būs nepieciešamie naudas līdzekļi. Izdarīto ļoti nožēlo, ir kauns par notikušo, atvainojās cietušajam.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. C/ par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ir nosakāms brīvības atņemšanas sods. Cits soda veids, tiesas ieskatā, nespēs sasniegt soda mērķi, jo no pēdējā notiesājošā sprieduma redzams, ka noteiktais sods – piespiedu darbs – netika pildīts, kā arī neatturēja no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat /pers. C/ nosakāms panta sankcijā paredzētais obligātais papildsods – probācijas uzraudzība, kas nosakāms atbilstoši apsūdzētā personībai un noziedzīgā nodarījuma raksturam.

Tiesas ieskatā, ar lietā esošajiem materiāliem un apsūdzētā tiesas sēdē sniegtiem paskaidrojumiem, apstiprinās personības raksturīgās īpašības – /pers. C/, būdams ekonomiski aktīvā vecumā, bez būtiskiem veselības traucējumiem, kas viņam liegtu strādāt algotu darbu, tomēr ir persona ar izteikti zemu subjektīvās uzvedības kontroles līmeni, kas savus sociālos aspektus un intereses tendenciozi risina ar prettiesiskām darbībām, neņemot vērā sabiedrībā pastāvošās tiesību normas un sabiedrības intereses kopumā, tā kā konstatējams, ka /pers. C/ agrāk vairākkārt sodīts, tajā skaitā, arī par laupīšanu.

Turklāt ir būtisks fakts, ka jauns noziedzīgs nodarījums šajā lietā ir izdarīts nedzēstas sodāmības laikā. Pēdējo reizi /pers. C/ bija sodīts ar piespiedu darbu uz 50 stundām. No minētā soda izciešanas /pers. C/ izvairījās un piespiedu darbs tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 12 dienām. No ieslodzījuma atbrīvots 2018.gada 28.februārī un pēc vairākiem mēnešiem izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu. Iepriekš minētais norāda, ka /pers. C/ nav uzskatījis par vajadzīgu izpildīt noteikto piespiedu darbu, kā arī izciešot īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu priekš sevis nav izdarījis attiecīgus secinājumus un turpinājis izdarīt noziedzīgas darbības. /pers. C/ iepriekš noteiktais sods nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā definētos prevencijas uzdevumus, un to objektīvi apstiprina soda efektivitātes redzamākais kritērijs – recidīvs.

Tomēr tiesa novērtē, ka apsūdzētajam piemīt zināma veida paškritiska attieksme pret izdarīto un ir gribas diktēts lēmums pēc atbrīvošanās no apcietinājuma iespējami īsā laikā īstenot ekonomisko aktivitāti, lai atlīdzinātu cietušajam nodarīto kaitējumu, ko viņš tiesas sēdē pilnībā atzina, kā arī atvainojās cietušajam par notikušo. Taču, tiesas ieskatā, minētais būtiski neietekmē apsūdzētā personības novērtējumu un nevar radīt zināmu priekšrocību pie soda noteikšanas. Apsūdzētais atzina savu darbību kaitīgumu, skaidrojot to kā gadījuma rakstura, kas galvenokārt saistīts ar reizēm, kad lietojis narkotiskās vielas.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka turpmāka recidīva novēršanā un sabiedrības drošības nolūkos, apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir tiesiski nosakāms tikai un vienīgi brīvības atņemšanas sods, atbilstoši personībai, noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītam kaitējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Tā kā /pers. C/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 15.punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā

paredzētais brīvības atņemšanas sods ar papildsodu – probācijas uzraudzība. Vienlaicīgi tiesa uzskata, ka pārmērīgi liels brīvības atņemšanas termiņš /pers. C/ nav nosakāms un ir iespējams noteikt brīvības atņemšanas termiņu, kas ir zem vidējā apmēra, kāds paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā.

Probācijas uzraudzība apsūdzētajam nosakāma uz 1 gadu, ievērojot to, ka apsūdzētais ir bijis agrāk sodīts un pēc pēdējās sodīšanas ir izdarījis smagāku noziedzīgu nodarījumu, līdz ar to nepieciešams viņa uzvedību uzraudzīt arī pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Kriminālprocesā Nr.11095192518 /pers. C/ aizturēts 2018.gada 15.novembrī un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas izmeklēšanas tiesneses S.Grozas 2018.gada 16.novembra lēmumu /pers. C/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (lietas 48., 60.lapa).

Kriminālprocesa likuma 241.panta trešā daļa noteic, ka gadījumos, kad par smagu vai sevišķi smagu noziegumu tiesa piespriedusi brīvības atņemšanas sodu, notiesājošs spriedums var būt par pamatu drošības līdzekļa – apcietinājums – izraudzīšanai.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, tad, tiesas ieskatā, apsūdzētajam /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – līdz sprieduma stāšanās spēkā atstājams negrozīts.

Kriminālprocesā Nr.11095192518 par cietušo atzīts /pers. D/, kurš Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. C/ prettiesisko darbību rezultātā viņam nodarīto mantisko zaudējumu 372 EUR apmērā (lietas 1.–3., 24.lapa).

Mantisko zaudējumu veido nolaupītais naudas maks, nolaupītās AS "Swedbank" bankas kartes atjaunošanas izmaksas, nolaupītā nauda 353 EUR, "Zelta Zivtiņa" kredīts 5 EUR apmērā, atlaižu kartes "Rimi atjaunošanas izmaksas.

Tiesas sēdē cietušais /pers. D/ uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā.

Noklausoties cietušā viedokli par pieteikto kaitējuma kompensāciju, apsūdzētais /pers. C/ pilnībā atzina cietušā kaitējuma kompensāciju.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajai daļai – kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi, vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu un objektīvi izvērtējot lietā esošo cietušā /pers. D/ pieteikumus par radītā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis viņu subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Tā kā līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētā /pers. C/.

Kriminālprocesā Nr.11095192518 apsūdzētā aizstāvību pirmstiesas procesā īstenoja zvērināti advokāti J.Bērziņš (lietas 59., 67., 97.lapa) un B.Didrihsone (lietas 80.lapa), kuriem, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 84.panta un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem attiecīgi izmaksājami J.Bērziņam 170 EUR un B.Didrihsonei 84,70 EUR, kuru atlīdzināšanas pienākums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. C/.

Lietā nav uzlikts arests mantai, par kuru būtu pieņemams attiecīgs nolēmums.

Lietiskais pierādījums – CD disks, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināms.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanas termiņu /pers. C/ skaitīt no 2019.gada 6.marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. C/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumu no 2018.gada 15.novembra līdz 2019.gada 5.martam.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, – atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Noteikt /pers. D/ kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 372 EUR (trīs simti septiņdesmit divi *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. C/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 372 EUR (trīs simti septiņdesmit divi *euro*) apmērā par labu /pers. D/, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 254,70 EUR (divi simti piecdesmit četri *euro,* 70 centi) par zvērinātu advokātu darbu pirmstiesas procesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Minētos procesuālos izdevumus iemaksāt: saņēmējs – Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV68TREL1060001239300; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī norādot datus personas un krimināllietas Nr.11095192518 identificēšanai. Samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Lietisko pierādījumu – CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Spriedums pārsūdzams desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2019.gada 1.aprīļa.

Tiesnese D.Treija